

3. Печенюк Н.В., Цебуляк В. Проблеми та перспективи розвитку аудиту в Україні [сайт <http://intkonf.org/>]
4. Усач Б.Ф. Проблеми та перспективи розвитку аудиту в Україні. Його сутність, мета і завдання.[сайт <http://www.readbookz.com/>]
5. Обнявко О.В., Кубік В.Д. Сучасний стан системи бухгалтерського обліку і аудиту та перспективи його розвитку [сайт <http://www.5dp.com.ua/>]

к.е.н., доц. Котова М.В.

Перспективи розвитку пайових інвестиційних фондів в формуванні доходів приватних осіб

Пайові інвестиційні фонди сьогодні надають приватним особам можливість об'єднувати навіть незначні заощадження і колективно їх інвестувати, сприятимуть акмуляції та перерозподілу фінансових ресурсів у реальний сектор економіки.

В Україні пайові інвестиційні фонди почали функціонувати після прийняття Закону України „Про інститути спільного інвестування” [1]. Згідно закону, пайовий інвестиційний фонд не є юридичною особою, створюється за ініціативою компанії з управління активами шляхом придбання інвесторами випущених інвестиційних сертифікатів.

Кожний з інвестиційних фондів розрахований на свого інвестора. Існує декілька параметрів при виборі інвестором інвестиційного фонду – suma інвестування, інвестиційний горизонт та інвестиційна стратегія фонду, яка визначається співвідношенням прийнятого ризику до очікуваної доходності. Доход приватних осіб - інвесторів складається з приросту вартості цінних паперів фонду. Реалізувати дохід інвестор може при продажу належних йому інвестиційних сертифікатів.

В усьому світі інвестиційні фонди є одним з найбільш популярних фінансових інструментів. За останній рік загальна вартість чистих активів інвестиційних фондів (фондів акцій, фондів облігацій, фондів грошового ринку, змішаних та збалансованих фондів), яких сьогодні зареєстровано в усьому світі близько 70 тисяч, зросла на 16% та сягнула 18,5 трлн. євро. При цьому розвиток інституційних інвесторів в Україні протягом останніх років залишається мало динамічним та невпорядкованим.

Значною проблемою діяльності інвестиційних фондів на поточному етапі є те, що під час кризи в Україні насамперед превалювали антикризові заходи для банківських установ. Інші сектори фінансового ринку не отримали аналогічної нормативної, методологічної чи фінансової підтримки для стабілізації своєї роботи. До того ж у взаємовідносинах між особами, які вкладають кошти до фондів та інвестиційними менеджерами виникають агентські проблеми, породжені делегуванням інвесторами (приватними особами) коштів в управління агентам – інвестиційним менеджерам.

Перша проблема (яка виникає до укладання угоди про делегування коштів у розпорядження) – це несприятливий вибір агента, пов’язана із невдалим вибором інвестором фінансового інституту.

Друга – може виникнути після укладення угоди про делегування коштів у розпорядження, та зумовлена тим, що фінансовий інститут може розпоряджатися довіреними йому в управління коштами не в інтересах інвестора (частково чи повністю).

Хоча українські інвестиційні фонди є одними з найбільш дешевих, надійних і простих способів для здійснення портфельних інвестицій, інвестори продовжують віддавати перевагу банківським депозитним вкладам.

Серед загальних чинників, які гальмують розвиток інституційних інвесторів, можна виокремити передусім низький рівень прибутків населення України, брак надійних інструментів на внутрішньому фінансовому ринку, незадовільний рівень організованості ринку цінних паперів.

Як свідчить світовий досвід, активність інституційних інвесторів залежить від ступеня захисту прав акціонерів і вкладників. Слабкий захист інтересів дрібних інвесторів – характерна риса українського фондового ринку.

Для розв’язання цієї проблеми потрібно створити систему державних гарантій повернення інвестицій, а також запровадити обов’язкове страхування вкладень дрібних інвесторів.

Доцільно також розробляти роз’яснювальні програми для потенційних інвесторів, створювати загальне позитивне ставлення до діяльності пайових інвестиційних фондів.

Подальший розвиток інвестиційного ринку, поява нових видів фондів та нових активів вимагають від учасників ринку високого рівня професійної підготовки, фахівцям з управління активами необхідно підвищення рівня кваліфікації, рівня правової культури.

З метою захисту інтересів індивідуальних інвесторів, представникам інвестиційного ринку доцільно узагальнювати проблеми, та разом із державною комісією з цінних паперів та фондового ринку знаходити ефективні шляхи їх вирішення, із внесенням відповідних змін до нормативно-правової бази.

Література:

1. Про інститути спільного інвестування (пайові та корпоративні інвестиційні фонди) [Електронний ресурс]: закон України від 15.03.2001 р. № 2299-III. — <http://zakon.rada.gov.ua>. — 06.02.12 р.